

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: 13253a

Uitspraak: 8 mei 2014

**HET REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDS-
ZORG**

TE EINDHOVEN

heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de op 12 december 2013 binnengekomen klacht van:

[A]
wonende te [B]
klaagster

tegen:

[C]
tandarts
werkzaam te [D]
verweerder

1. Het verloop van de procedure

Het college heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift;
- het verweerschrift;
- de brief d.d. 6 maart van de kliniek met bijlage;
- de repliek;
- het tandheelkundig dossier met röntgenfoto's.

Na ontvangst van het verweerschrift heeft de secretaris de zaak naar een openbare zitting van het college verwezen. Partijen hebben geen gebruik gemaakt van de hun geboden mogelijkheid in het kader van het vooronderzoek mondeling te worden gehoord. De klacht is ter openbare zitting van 28 maart 2014 behandeld. Partijen, klaagster vergezeld door haar echtgenoot, waren aanwezig.

Klaagster heeft bij brief van 11 maart 2014 onder meer laten weten haar man, de heer [E], als getuige te willen voordragen.

Na bespreking heeft klaagster er mee ingestemd dat de heer [E] niet als getuige wordt gehoord, maar haar desgewenst ter zitting zal kunnen bijstaan. Tijdens de zitting is de behandeling geschorst opdat twee leden van het college - na verkregen instemming van zowel klaagster als verweerder - klaagsters gebit aan een onderzoek hebben kunnen onderwerpen. Van dit onderzoek zijn aantekeningen opgemaakt.

2. De feiten

Het gaat in deze zaak om het volgende:

In de periode november 2005 tot en met januari 2006 heeft klaagster in de kliniek alwaar verweerder werkzaam is, 12 kronen door verweerder laten plaatsen, waarvoor zij € 9.600,- heeft moeten betalen. In de brief van de kliniek van 26 januari 2006 staat onder meer het navolgende opgenomen: "U bent aangewezen op de (niet kostenloze!) halfjaarlijkse controle vanwege de garantieperiode van 10 jaar op het door ons geplaatste werkstuk."

De voorgeschreven halfjaarlijkse controles werden in principe uitgevoerd door een parttime bij de kliniek werkzame mondhygiëniste. Ondanks het frequenter bezoeken dan voorgeschreven van de mondhygiëniste ontstonden steeds terugkerende tandvleesproblemen, zelfs nadat door verweerder een antibioticumkuur (Metronidazol) was voorgeschreven.

Op 25 juni 2012 heeft verweerder zelf een controle uitgevoerd en vervolgens een assistente opdracht gegeven het gebit te reinigen.

Hierna is klaagster patiënt in de door de mondhygiëniste zelf gedreven praktijk geworden. Klaagster is daar op 11 september en 31 oktober 2012 geweest. Naar aanleiding van dat laatste bezoek heeft verweerder wederom een recept voor een antibioticumkuur uitgeschreven.

Op 28 november 2012 heeft klaagster een second opinion laten verrichten in het [F]. Het rapport daarvan is haar op 27 december 2012 toegestuurd. Bij een bezoek op 5 augustus 2013 aan verweerder heeft klaagster hem het rapport laten lezen. Sindsdien heeft klaagster ondanks een aantal reclames niets meer van verweerder vernomen.

3. Het standpunt van klaagster en de klacht

Klaagster verwijt verweerder - zakelijk weergegeven - het navolgende:

verweerder heeft geen goed kwalitatief werk afgeleverd: de randaansluitingen van de kronen zijn matig en ook de kroonpreparaties zijn niet optimaal geweest; verweerder heeft de hieruit voortvloeiende problemen met het tandvlees niet serieus genomen, gebagatelliseerd en nooit een bijdrage geleverd aan het onderzoeken van de oorzaak; het second opinion rapport is door verweerder gebagatelliseerd en vervolgens genegeerd; verweerder heeft zijn verantwoordelijkheid niet genomen en is nalatig geweest voor klaagster als patiënt.

Klaagster verwijt de kliniek – kort gezegd – het navolgende:

de kliniek wil zich onttrekken aan de door haar gegeven garantie op het geplaatste werk; de kliniek brengt kosten voor behandeling in rekening welke niet conform de verrichte werkzaamheden zijn; de directie van de kliniek heeft de herhaalde schriftelijke verzoeken om een reactie en de suggestie om de problemen onderling op te lossen genegeerd.

Klaagster heeft er met nadruk op gewezen dat zij van haar kant kosten noch moeite heeft gespaard om haar gebit in goede conditie te krijgen en te houden.

De door verweerder op 25 juni 2012 uitgevoerde controle, waarbij het tandvlees bloedde, duurde zeer kort. De assistente die de opdracht kreeg haar gebit te reinigen

was erg onzeker en had duidelijk niet de deskundigheid op het niveau van een mondhygiëniste. Klaagsters gebit voelde na de behandeling ook niet glad aan zoals gebruikelijk na een behandeling door de mondhygiëniste.

De mondhygiëniste heeft op 11 september 2012 geconstateerd dat de assistente geen goede pasta voor het polijsten van de kronen had gebruikt.

De second opinion bevestigde hetgeen de mondhygiëniste al had gesignaleerd, namelijk dat de randaansluiting van de kronen niet goed is. Om haar gebit weer gezond te krijgen zal klaagster alle door verweerder geplaatste kronen moeten laten vervangen.

Toen verweerder op 5 augustus 2013 het rapport had gelezen, trok hij de conclusies in twijfel, bekritiseerde hij het [F] met de opmerking dat er geen bacterieel onderzoek was verricht en verweet hij klaagster geen goede mondhygiëne. Verweerder heeft toen aangegeven dat hij contact zou opnemen met de mondhygiëniste. Begin september 2013 bleek dat verweerder geen contact had opgenomen met de mondhygiëniste.

4. Het standpunt van verweerder

Ad 1. Verweerder is van mening dat de door hem geleverde inspanningsverplichting kwalitatief van goed niveau is geweest, zoals verwacht mag worden van een vakkundig tandarts. De toegepaste preparatiemethode is conform de standaard en kwalitatief goed. De specifiek benoemde matige kroonaansluitingen van de elementen 36 en 37 zijn niet door verweerder of de kliniek waar hij werkzaam is uitgevoerd.

Ad 2. Tijdens de behandelperiode heeft verweerder klaagster niet alleen behandeld, maar hebben partijen ook op zeer prettige wijze contact gehad. Naar zijn mening zijn de behandelingen altijd in een voor beide partijen goede verstandhouding verlopen. Klaagster heeft regelmatig nazorg genoten bij de toenmalige in de kliniek werkzame mondhygiëniste. Verweerder heeft klaagster ook naar haar verwezen toen zij haar beroep voortaan zelfstandig ging uitoefenen. Verweerder heeft meermalen collegiaal contact met de mondhygiëniste gehad over het behandelingsverloop, waarbij onder meer is besproken dat een bacteriologische kweek op DNA basis was afgenomen, waaruit bleek dat er zeker pathogene micro-organismen aanwezig zijn die massieve tandvleesbloedingen veroorzaken. Verweerder heeft klaagster ook aangeraden bepaalde middelen niet meer te gebruiken en de mondhygiëne met enige voorzichtigheid, niet te grondig, voort te zetten om verdere beschadiging van de interdentale weefsels te beperken en het weefsel de gelegenheid te geven te genezen.

Ad 3. Het second opinion bericht heeft verweerder nooit gebagatelliseerd of genegeerd. Hij heeft het rapport in ontvangst genomen, kennis van de inhoud genomen en zijn reactie daarop uitvoerig aan klaagster toegelicht. Naar de mening van verweerder zou verwijdering van de aanwezige kronen leiden tot een verslechtering van de nu aanwezige randaansluitingen. De in het bericht voorgestelde preparatievorm heeft naar zijn mening nagenoeg geen invloed op het parodontale weefsel.

Ad a. De kliniek wil zich helemaal niet aan haar garantieverplichtingen onttrekken. Te allen tijde heeft men zich ingespannen klaagster op de juiste wijze te behandelen.

Ad b. De kliniek brengt geen kosten in rekening voor behandelingen die niet conform de verrichte behandelingen zijn. De kliniek werkt op bijzonder goede voet samen met verzekeraars en er wordt in samenspraak met de verzekeraars gewerkt aan een pilotsysteem voor declaraties.

Ad c. Binnen de kliniek is het gebruikelijk dat tandheelkundige vraagstukken worden behandeld door de behandelend tandarts en niet door de directie. Klachten worden behandeld door de klachtenfunctionaris, die dit bespreekt met de behandelend tandarts, hetgeen in dit geval ook is gebeurd.

5. De overwegingen van het college

Het college stelt voorop dat klaagster in de klachten tegen de kliniek te dezen niet onvankelijk is. Aan het tuchtrecht voor de gezondheidszorg ligt immers het beginsel van persoonlijke verwijtbaarheid ten grondslag. Verweerder kan niet verantwoordelijk gehouden worden voor organisatorische en beleidsmatige omstandigheden van c.q. in de kliniek.

Resteren de klachten tegen verweerder als hiervoor sub 1 tot en met sub 3 weergegeven. Hieromtrent oordeelt het college als volgt.

Ad 1. Het tijdens de behandeling van de klacht door leden van het college verrichte onderzoek heeft uitgewezen dat de preparaties in casu behoorlijk goed zijn afgedrukt. Weliswaar is er geen sprake van chamferpreparaties, maar de onderhavige waren voor een tandtechniker goed te lezen. Voorts is geconstateerd dat er sprake is van overhang van porselein, maar niet in grote mate. Op zich ziet het er netjes uit. Problematisch zijn wel de verbindingen bij de brug en het feit dat de contactpunten tussen de kronen te veel cervicaal zijn, waardoor het reinigen moeilijk is. Dit kan bij de één klachten geven en bij de ander niet. Ten slotte is opgemerkt dat de mate van ontsteking erg meeviel; er was sprake van een milde gingivitis.

Het college is dan ook van oordeel dat dit onderdeel van de klacht ongegrond is.

Ad 2. Duidelijk is dat bij klaagster grote problemen met het tandvlees zijn ontstaan. Niet is gebleken dat verweerder daar zelf adequaat op heeft gereageerd. Verweerder heeft zelfs nagelaten de problematiek bespreekbaar te maken en over oplossingen c.q. alternatieven met klaagster te overleggen. Het past in dat kader niet de (na)zorg over te laten aan de mondhygiënist en een kennelijk onvoldoende geëquipeerde assistente. Ook het voorschrijven van antibiotica heeft verweerder op aangeven van de mondhygiënist gedaan, zonder klaagster gezien te hebben.

Het college is van oordeel dat verweerder in de nazorg tekort is geschoten, hetgeen hem verweten kan worden. Dit klachtonderdeel wordt dan ook gegrond bevonden.

Ad 3. De lezingen van partijen lopen hieromtrent uiteen. In gevallen, waarin de lezingen van partijen over de feitelijke gang van zaken uiteenlopen en niet kan worden vastgesteld welke van beide lezingen aannemelijk is, kan een verwijt dat gebaseerd is op de lezing van klaagster in beginsel niet gegrond worden bevonden. Dit berust niet op het uitgangspunt dat het woord van klaagster minder geloof verdient dan dat van verweerder, maar op de omstandigheid dat voor het oordeel dat een bepaalde gedraging of bepaald nalaten verwijtbaar is eerst moet worden vastgesteld dat er een voldoende feitelijke grondslag voor dat oordeel bestaat.

Reeds op die grond wordt dit klachtonderdeel ongegrond bevonden.

Nu de klacht gedeeltelijk gegrond is, dient een maatregel te worden opgelegd.

Gelet op alle omstandigheden is het college van oordeel dat te dezen de maatregel van waarschuwing passend is.

6. De beslissing

Het college:

- verklaart de klacht deels gegrond, als hiervoor overwogen;
- waarschuwt verweerder en
- wijst de klacht voor het overige af.

Aldus beslist door mr. P.G.Th. Lindeman-Verhaar als voorzitter, mr. K.A.J.C.M. van den Berg Jeths-van Meerwijk als lid-jurist, J.G.J.M. Niessen, P.E. Hornman-van de Wiel

en W.J.D.M. van Beers als leden-beroepsgenoten, in aanwezigheid van mr. K. Hoebers-Provoost als secretaris en in het openbaar uitgesproken op 8 mei 2014 in aanwezigheid van de secretaris.